

Oponentský posudek
na diplomovou práci Vladimíra Horny
„Odborová organizace v pracovněprávních vztazích“

Práce odevzdána dne 30.6.2014

Předložená práce o rozsahu 79 stran textu je systematicky rozdělena do úvodu, pěti kapitol, které jsou dále vnitřně členěny, a závěru. Obsahuje též resumé v angličtině.

Diplomant se nejprve zabývá odborovou organizací – vymezuje její pojem, zaměřuje se na její charakteristické rysy, historický vývoj, prameny právní úpravy, právní subjektivitu, rovněž na vznik a působení odborové organizace u zaměstnavatele a na členění těchto organizací. Dále věnuje pozornost právům a povinnostem odborové organizace v kolektivních pracovních vztazích – zejména právu na informace a právu na projednání. Následující kapitoly jsou zaměřeny na kolektivní vyjednávání a na kolektivní smlouvy – na úlohu odborové organizace od sjednávání kolektivní smlouvy až po skončení její účinnosti.

V poslední kapitole se autor zabývá kolektivními pracovními spory – nejen dle zákona o kolektivním vyjednávání, ale i kolektivními spory ostatními.

Ve velmi stručném závěru diplomant upozorňuje na možnost ohrožení sociálního smíru, kdy v rámci rekonstrukce soukromého práva v souvislosti s novým nazíráním na právnické osoby a novou úpravu jejich evidence nebyla věnována dostatečná pozornost odborovým organizacím.

Systematické členění textu je vhodné, jednotlivé kapitoly na sebe logicky navazují, práce je přehledná. Autor vychází z dosti rozsáhlého okruhu odborné literatury časopisecké i knižní, kterou uvádí v seznamu použité literatury, v textu s ní pracuje a odkazuje na ni.

Zvolené téma je aktuální a důležité, z úrovně textu je zřejmé, že autor přistoupil k jeho zpracování se zájmem i potřebnými znalostmi.

Práci nelze vytknout závažnější chyby věcné ani formální, obsahuje pouze dílčí nepřesnosti. Např. na str. 6 se diplomant zmiňuje o *právním vztahu plynoucím z pracovní smlouvy*, aniž uvádí, jak se tento základní pracovněprávní vztah nazývá. Tvrzení autora o tom, že kolektivní pracovní právo vzniká v 19.století, je poněkud nepřesné. V rámci výkladu o vývoji odborového sdružování na území Rakouska-Uherska bych očekávala zmínku o Prosinčové ústavě z roku 1867. Místo pojmu *kolektivní pracovní vztahy* (např. v názvu 2. kapitoly) bych doporučovala používat pojem kolektivní *pracovněprávní* vztahy.

Oceňuji skutečnost, že autor věnuje pozornost i příslušným úmluvám Mezinárodní organizace práce, které mají v jím sledované oblasti velký význam.

Cíl práce – popsat legislativní změny dotýkající se odborových organizací především v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a vymežit důsledky, které mají pro právní postavení odborových organizací – byl naplněn.

Závěrem konstatuji, že předložená práce odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce, proto ji **doporučuji k obhajobě**.

Doc.JUDr. Věra Štangová, CSc.
oponent

V Praze dne 10.září 2014